

man ikke er Herre, har man foreslaaet den sat til 4,5 D. pr. 100 Pd., hvorved der vel kan antages at bevirkes en Nedgang i Kulltolben af ca. 30,000 Kr., et Tab, som imidlertid ikke skønnes at være af nogen Betydning over for de Fordele, som Indførelsen af den forandrede Fortoldningsform vil medføre.

Medens Toldsatsten saavel for Stenkul som for Kokes og Cinders ved den nuværende Drægtighedsfortoldning er den samme, er, da Bægtfylden for Kokes og Cinders (i Gennemsnit 155 Pd. pr. Td.) er betydelig lavere end for Stenkul samt af Hensyn til den indenlandske Kokesproduktion foreslaaet ansat en betydelig højere Toldsat for disse Været, nemlig 7,5 D. pr. 100 Pd., der vil give omtrent samme Toldindtægt som Drægtighedsfortoldningen hidtil har givet.

Toldsatsten for Stenkul, Kokes og Cinders efter det udmaalte Tøndetal er i Lovforslaget omfat fra 7 ½ til 14,5 D., altsaa 0,08 D. pr. Tønde mindre end hidtil, hvilket

dog ikke vil have nogen nærbærdig finansiel Betydning. Vibeholdelsen af denne Fortoldningsnorm vil ved Overgangen til Fortoldningen efter Bægt i visse Tilfælde kunne saa praktisk Betydning, idet Fortoldning af Stenkulsladninger, for hvilke Bægten ikke kan opgives, eller med Hensyn til hvilke Mistanke opstaar med Hensyn til den i Konnossement og Faktura anførte Bægts Rigtighed, i saa Fald kan ske efter det udmaalte Tøndetal, hvorved Udfindelsen af Ladningens Bægt ved en baade kostbar og tidsspildende Opvejning vil kunne undgaaes.

Den foreslaaede Fortoldningsnorm efter Bægt vil blive mindst lige saa simpel som den nuværende Drægtighedsfortoldning, idet Bægten saa godt som al Tid vil være angiven i Konnossementer og Fakturaer, og vil medføre det afgørende Fortrin, at de mange mere eller mindre begrundede Klager over Forfordeling i Kulfarten af ældre Dampskibe lige over for Dampskibe af nyere Konstruktion fremtidig ganske ville bortfalde.